

Ross Perot no quiere a los políticos «gays»

Afirma que abrirían una innecesaria polémica en puestos clave

JOSE MANUEL MORENO
NUEVA YORK

Ross Perot, el millonario tejano probable candidato a la Casa Blanca, dijo ayer, en un programa de la cadena de televisión ABC, que no es partidario de promocionar a los homosexuales a determinados puestos de gobierno. «No, no creo que sea acertado colocar a alguien que sea objeto de polémica y controversia».

Renfe considera a homosexuales y prostitutas «grupos de riesgo»

En BARCELONA Homosexuales, lesbianas, prostitutas y objetores son considerados «grupos de riesgo» en un documento interno de la compañía ferroviaria Renfe distribuido entre sus empleados y que está en poder de varias organizaciones catalanas que representan a estos colectivos.

El referido escrito existió según pudo confirmarse de fuentes de la compañía.

No se ha tenido en cuenta su brillante hoja de servicios y medallas por su participación en la guerra de Vietnam

Una coronel, apartada del Ejército de EE UU después de 27 años, por lesbiana

Nueva York (Por Jaime Meilán, corresponsal de La Voz de Galicia). Hace apenas tres años, la coronel Margarette Cammermeyer, una enfermera en jefe de la Guardia Nacional del estado norteamericano de Washington, decidió optar al cargo de enfermera jefe militar de Estados Unidos. Su respuesta a una de las preguntas que se le hicieron cuando presentó la solicitud de ingreso en la escuela en que se preparaba para el cargo supuso el fin de sus días en el Ejército. Entonces, un oficial del Pentágono preguntó si ella era homosexual, a lo que la coronel Cammermeyer contestó afirmativamente. «En ese momento supe que mi carrera estaba acabada», afirmó el pasado mes de agosto. «El Pentágono me comunicó su cese en las Fuerzas Armadas».

POR QUÉ CELEBRAMOS O 28 DE JUNIO?

GAIS Y LESBIANAS DE LA URSS, ATEMORIZADOS/AS,

después de que el activista gai Alexander Lukeshev fuera asesinado en Moscú, se sospecha que por la K.G.B.

Concha, una madre apartada de sus hijos por ser lesbiana

Un juez de Zaragoza consideró que una homosexual no daría una buena educación

una mujer de 40 años, perdió a sus hijos por ser lesbiana

PENAS DE CARCEL CONTRA LA HOMOSEXUALIDAD

El gobierno británico ha elaborado una propuesta de reforma penal que pretende convertir lo que hasta ahora eran faltas contra la moral pública en delitos criminales. De ser aprobada, significaría una pena de cárcel por el hecho de abrazarse o besarse en público para gays y lesbianas.

Los Boy Scout de América expulsan a un homosexual

Una jueza estadounidense ha denunciado que los Boy Scout

DETENIDA UNA BANDA QUE APARTABA A GAIS Y PROSTITUTAS EN SEVILLA
Durante tres meses, un grupo de jóvenes llamaban a sí mismos «Compañía de los Gais de Chipre». EXCOMUNICARÉ a todos los homosexuales que excomulgare y me negare a declarar recientemente de la ortodoxia de la Iglesia Católica.

nada han servido

EDITORIAL

E cómo non imos celebrar o 28 de xuño? Non hai máis que facer un pouco de memoria e ver todo o que pasou este ano.

Se analisamos o trato das noticias que de nos saen nos medios de comunicación ou o tema da homosexualidade no cine encontraremos con modos sensacionalistas e uns enfoques pexorativos das informacións nos que a homosexualidade aparece de xeito implícito ou explícito. Exemplos hai-nos.

Con todo isto buscan vender máis ou encher as sás de cine con películas tan homofóbicas como "espectaculares e exóticas".

E penoso que uns medios de comunicación que poden expresar-se libremente gracias a unha suposta "democracia" non fagan exercicio obxectivo das facultades que emanan deste sistema, respaldado pola nosa sociedade. Eles mesmos sen dar-se conta están caíndo en prexuízos moralizantes, agresivos, dos que fixeron gala os que manexaron a inquisición noutras épocas (censura ou información tergiversada).

Cecais a prevista lei de prensa deste goberno "socialista" seña con secuencia das propias limitacións que se marcan estes profesionais dos medios que trocaron a pluma polo ordenador.

A democracia comeza a morrer cando se perseguen ás minorías=

++++
 +
 +
 +

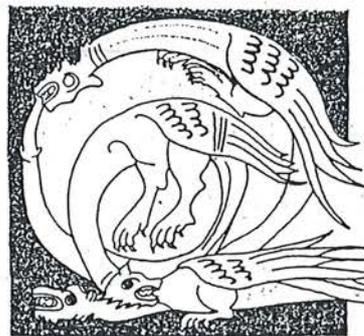
FELICES VACACIONS

Osmembros do Colectivo Gai de Compostela tamén temos dereito a un descanso, así que xa o sabedes, tomaremos unhas vacacións polo que non nos veredes as plumas até setembro. Aínda que é moi posíbel que se ides por algunha praia nudista ali nos atoparedes lucindo ós nosos fermosos corpos.

Calquera que quera contactar connosco que nos escriba ao Apdo.de Correos 191, que os nosos servizos mínimos vos atenderan con gusto.

Feliz braonce e boa pesca!

E preserva-te do 92.

TARASCA

entremuros 13
Compostela

cafe

RUA NOVA, 36

Tlf: 56 69 80

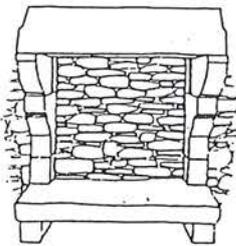
P
U
B

PUB

San Miguel, 3 -(Algalia)
SANTIAGO

FUCOLOIS

San Pao, 12 - Tfno. 563447

Santiago de Compostela

Novas Rosas

NEGAN-NOS O PAN E A SAL

Creou-se en Belgrado a primeira asociación gai serbia, co nome de Arcadia. Non se lle permitiu a legalización, có que non poden alugar local, abrir contas bancarias, e demais. Declaran-se pacifistas e contrarios á guerra coa Croacia.

O sexo entre homes está prohibido en Serbia. O acoso e derribo do colectivo están servidos.

O mesmo sucede na Arxentina, onde o Tribunal Superior negou a legalización da Comunidade Homosexual Arxentina (C.H.A.), único grupo no país que loita polos nosos dereitos.

Di-se na sentenza que "a homosexualidade de menoscaba a natureza dos homes e o seu orgullo. A liberdade de expresión, protexida pola lei, debe ser rexeitada neste caso pola necesidade de protección da moral e o benestar da comunidade".

NO PARAISO

A Holanda recoñece como refuxiados políticos aos homosexuais extranxeiros perseguidos. Estes individuos proceden na súa maior parte dos países do centro e o leste da Europa, onde eran despedidos e discriminados pola súa opción sexual.

Hai pouco concedeu-se-lle o permiso de estancia a un inglés, co que se demostra que a podredume existe tamén nos mal chamados "países democráticos e civilizados".

O estado holandés esixe-lle a estes individuos probas da persecución á que se vian sometidos nos seus países de orixe, cousa difícil por te-las destruído na maioría dos casos no momento da súa fuxida.

Por outra banda, Aad Kosto, secretario de Estado de Xustiza, comprometeu-se a estudar cos seus colegas de Exteriores o papel das embaixadas na contención e denuncia das violacións de dereitos fundamentais neste campo. Nunha entrevista concedida a "Gai Krant" afirmou: "A non aceptación da Homosexualidade supón falta de civilización".

O actor e activista a prol dos dereitos dos gais Ian McKellen sae ao paso dos comentarios que levantou a súa declaración pública de homosexualidade: "Se digo que son maricón e non me fan caso, comportome coma un maricón e arregrado. O importante é que me fagan caso".

Novas Rosas

TROPEZAR NA MESMA PEDRA

Margarethe Cammermeyer, coronel do exército dos Estados Unidos foi expulsada do mesmo tras máis de 27 anos de servizo (con varias medallas e todo). Casada e con catro fillos, a consciencia da súa condición homosexual chegou a unha avanzada idade, como parte de "un proceso de autoexploración, entendendo como un chega a ser unha persoa plena. Xa era unha persoa vella, con fillos maduros, cando me din conta diso", explica.

Ao solicitar o seu ingreso como enfermeira xefe militar de Estados Unidos un oficial do Pentagón preguntoulle se era homosexual; ela contestou afirmativamente. "Nese intre souben que a miña carreira estaba acabada", afirmou posteriormente.

A política do exército norteamericano é: "A homosexualidade e incompatible co servizo militar". Durante os últimos dez anos máis de 13000 persoas foron expulsadas por ese motivo.

Margarethe decidiu levar o seu caso diante dos tribunais. Lembrar que recentemente a Corte de Apelacións do noveno distrito, en San Francisco, fallou en dúas ocasións en contra do exército.

Obxectivo: Poner fin á discriminación no exército e, por extensión, en toda a sociedade.

Brindamos por ela e por todos e todas as que están na súa situación.

NA OMS

Por fin, tras 45 anos de historia, a Organización Mundial da Saude (OMS), clasificará a homosexualidade como preferencia sexual, ao mesmo nivel que a heterosexualidade e a bisexualidade. Ata o de agora tiñan-nos na Clasificación Internacional de Enfermidades. Esta clasificación só se pode cambiar cada dez anos, e decidíronse a dar o paso tras moitas presións de grupos gais e de Dereitos Humanos. A parte da importancia da decisión por tratar-se dun organismo supranacional, tamén porque moitos países se verán obrigados a cambiar a súa postura, pois utilizaban o feito como base para facer unha lexislación discriminatoria e represiva.

Máis vale tarde que nunca.

NO PAIS DAS LIBERDADES

Ross Perot, probable candidato á Casa Branca afirmou nunhas declaracións á televisión que non é partidario de promocionar a postos claves da administración aos homosexuais.

"Non, non creo que sexa acertado colocar a alguen que sexa obxecto de polémica e controversia para o pobo americano".

Dos homes contestan basándose na idea de Perot: "No hay sitio para el gayo".

Estas declaracións foron rapidamente respostadas polas asociacións gais, que ven na postura do candidato "a primeira indicación da súa vontade de discriminar por principio a uns cidadáns fronte a outros".

Só pensar que un home con estes principios pode chegar a ser o "líder do mundo libre e democrático" arrepiá-nos o cabelo.

UNHA HOMENAXE

Un grito en contra da SIDA e unha enorme homenaxe a Freddie Mercury morto hai dous meses. O festival, no que participaron os mellores grupos do momento celebrou-se en Wembley e foi seguido en directo por máis de 72000 persoas e por máis de mil millóns a través da radio e televisión.

Todos os asistentes portaban un lazo vermello, símbolo da loita contra a Sida. Mediado o concerto, a actriz Liz Taylor dirixiu unha mensaxe ao público: "Dende aquí lembramos a Mercury e todas aquelas vidas que se extinguen cruelmente pola Sida".

Novas Rosas

E O PRIMEIRO

Amnistía Internacional recoñece a Ramazan Demir, membro da Asociación Pro Dereitos Humanos de Estambul e activista a favor dos dereitos dos gais, como preso de conciencia.

Ramazan Demir foi detido o dez de agosto de 1991 durante unha redada policial en diversas casas particulares de gais e travestidos. Foi liberado sen cargos o 16 de agosto. Tras a súa liberación convocou unha rolda de prensa na que denunciou que fora brutalmente golpeado pola policía e presentou un informe médico do Instituto Anatómico Forense certificando que as marcas no seu corpo eran coincidentes coas súas declaracións.

O 20 de agosto Ramazan Demir foi novamente detido. Cando preguntou o porqué da súa detención, dixo-se-lle que por ser homosexual. Dende entón encontra-se detido na prisión de Sagalçilar.

Amnistía Internacional pediu a súa liberación inmediata e incondicional, así como unha investigación, feita por persoas independentes dos malos tratos denunciados por Ramazan Demir e o castigo para os responsables dos mesmos.

QUE O CUMPRAM

O Parlament de Catalunya aprobou unha proposición non de lei contra a discriminación das persoas por razón

da súa opción sexual. Este, presentado aos grupos políticos polo grupo gai "Casal Lambda", foi aprobado no Parlament por todos os grupos menos o Partido Popular (PP).

Nel recollen-se as recomendacións do Consello de Europa e o Parlamento Europeo sobre a non-discriminación por razóns de opción sexual, e insta ao Goberno catalán a contribuir a todas aquelas medidas e accións que axuden á prevención da marxinación e/ou discriminación e a dar apoio aos Colectivos e Asociacións que traballen neste terreo.

Nós só podemos felicitar aos nosos compañeiros polo seu traballo, e lembrar aos parlamentarios que só teñen que poñer en práctica o que eles mesmo aproban.

DENDE PORTUGAL

O pasado mes de maio naceu en Portugal o Grupo de Traballo Homossexual (G.T.H.), un dos primeiros grupos gais do país veciño. Ao acto de presentación, celebrado no Teatro da Comuna de Lisboa acudiu tamén un membro do FLGC e representante daCOFLHEE que foi un dos poñentes do mesmo. O que en principio se tiña pensado durar-se unha hora, alargou-se a catro polo interese do tema e pola enorme cantidade de xente que acudiu a demostrar o seu apoio.

A organización prometeu sobre todo obrigar ao país a ouvir falar da opción sexual, aínda que son conscientes da dificultade da tarefa.

Entre os actos que teñen programa dos están un debate sobre o SIDA e xuño, outro sobre a homosexualidade e lexislación tra as vacacións e un terceiro en outubro sobre a existencia ou non dunha cultura gai.

No seu manifesto, o grupo fai reivindicacións específicas en torno ás nocións de familia, con vista ao recoñecemento dos lazos entre homosexuais e cuestionan unha educación sexual que non distingue "entre atracción e reproducción, entre sexo e cópula, entre afectividade e contratos legais". Critican as humillacións e discriminacións ás que nos vemos sometidos no ámbito laboral pola nosa orientación sexual e recusan os prexuízos cos que a cultura establecida soe apresentar aos homosexuais. "Nao quer justificar a homossexualidade, simplemente que os homossexuais sejam aceites".

Novas Rosas

TIRONS DE ORELLAS

* Hai un grupo de traballadores que foron despedidos e que están encerrados para que se lle solución o seu problema laboral. Solidarizamo-nos con eles e esperamos que sexan readmitidos nos seus postos de traballo, mais temos que lles dar TIRON DE ORELLAS polo texto que puxeron na pancarta: "Por non baixar o calzón nos botaron sin razón".

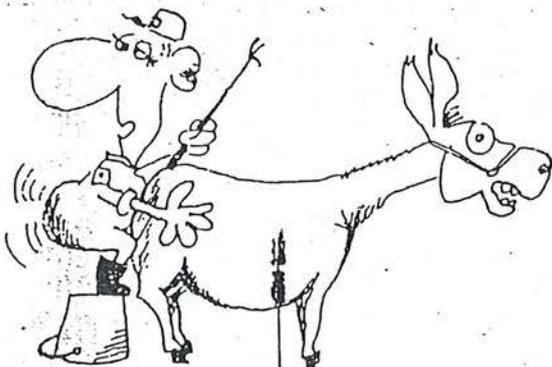
Cada quen baixa o calzón cando lle peta e para o que máis lle goste.

Los despedidos dicen que están dispuestos a resistir hasta que se les ofrezca una solución satisfactoria

** Naceu no noso país un novo grupo de Obsección de Conciencia, do cal nos alegramos e esperamos que colla forza para lutar contra o militarismo e a favor da Insubmisión. Das primeiras cousas que fixeron foi editar unha cinta antimilitarista e un libriño coas letras das cancións, mais tiveron a desafortunada idea de incluír o seguinte debuxo.

Queremos intuír que non o fixeron con mala intención, mais merecen un forte TIRON DE ORELLAS.

6 ¡ Que non te dean a ti tamén!

XUIZO CONTRA DUN INSUBMISO

O día 6 de xullo haberá un xuízo no xulgado do Penal Nº 1 de Pontevedra as 10'45 horas contra o insubmiso CESAR GARCIA AGUIÑO. O C.G.C. solidariza-se e tomará parte activa acudindo ao lugar do crimen.

INSUBMISO PARA ADIANTE!!

BENVIDOS

Enche-nos de ledicia a creación dun novo Colectivo Gai na nosa terra. Así, o 7 de maio de 1992, presentou-se no salón do Ateneo de A Coruña a Coordinadora Gai-Lesbian da Galiza, adscrito á Coordinadora de Gais e Lesbianas. A presentación fixero-na o representante de dito colectivo en Cedeira e o presidente da Coordinadora a nivel estatal, Sr. Jordi Petit.

Este grupo tenta abarcar as zonas de Cedeira, Ferrol, Pontedeume e A Coruña, e a súa intención é a loita polos dereitos dos homosexuais, pola liberdade e pola igualdade.

Xunto coa presentación houbo unha conferencia e posterior tertulia a cargo do Sr. Petit, co título "Homosexualidade e SIDA".

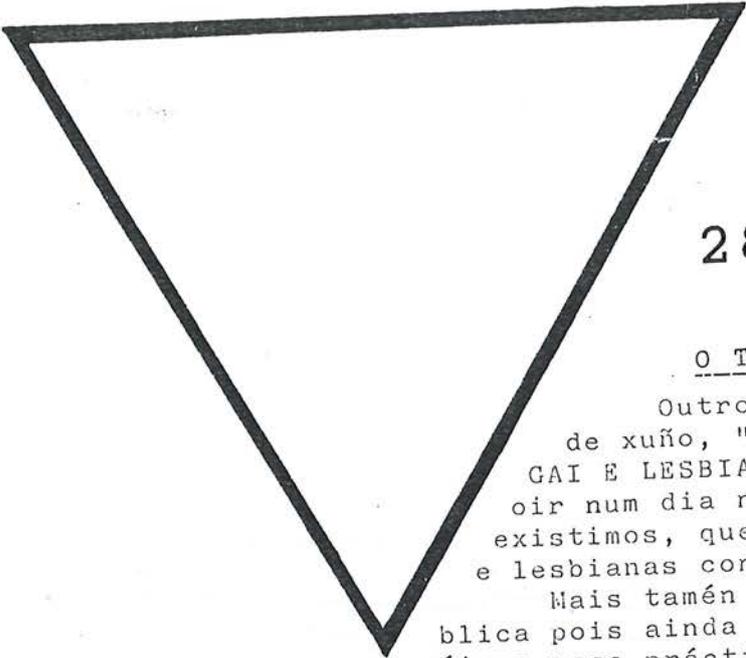
Ao acto asistiron representantes do C.G.C. para coñece-los.

Desexamos que traballen sen nengún desmaio e que gocen de boa saúde.

PUB

San Miguel, 3 -(Algalia)
SANTIAGO

28 de Xuño

O TEU MEDO E A SUA FORZA

Outro ano máis saímos á rua o 28 de xuño, "DIA INTERNACIONAL DA LIBERACION GAI E LESBIANA", querendo-nos facer ver e oír num dia no que berremos ben forte que existimos, que estamos aquí, que somos gais e lesbianas con muito orgullo.

Mais tamén quere ser un dia de denuncia pública pois aínda que a sociedade asume cada vez máis a nosa práctica sexual, son as institucións as que nos seguen a marxinar con as suas leis e sentencias.

Temos exemplos como o do xuíz Justo Carrero, membro do Tribunal Supremo que argumenta nun caso de prostitución masculina: "La homosexualidad es repugnante, contranatura y contraria a la moral y a las buenas costumbres". Ou a famosa Lei Corcuera; ou a nova Lei Orgánica de Regulación do Tratamento Automatizado de Datos, para entender-nos a que regulará os datos estadísticos informatizados, aprobada polo Parlamento Español, que baixo a excusa de prever a delincuencia legaliza que a Policía poda almacenar datos sexuais e ideolóxicos de todos e todas nós.

A represión xeneralizada acentua-se nos colectivos alternativos. Como o caso de RENFE, empresa pública, que no seu Código de Incidencias da Dirección de Seguridade Corporativa, sorprende-nos con un punto onde se veta a utilización do tren aos homosexuais e lesbianas entre outros grupos. Isto ten sido denunciado no seu momento ao se lle negar o desconto nas suas campañas publicitarias de "Viaxe en parella" a dúas mulleres ou a dous homes. Denunciamos este Código 54 de Incidencias, tendo xa nas nosas mans as disculpas da Presidenta da compañía, disculpas que non serven mentras non as faga publicamente.

Ten-se avanzado socialmente na aceptación da homosexualidade, cada vez choca menos oír falar de gais, de lesbianismo, de liberdade sexual. Iso a pesar das carências que se notan a nivel de regulamentos laborais por exemplo. Facemos un chamamento aos Sindicatos para que se fagan eco das discriminacións que por razóns sexuais existen nos estatutos laborais.

Aínda temos que exixir que non se nos discrimine nen reprima polas institucións públicas; igualdade no ordenamento xurídico, no sistema no sistema sanitario, información sexual na escola...

E todo porque a nosa opción sexual é diferente á que pretenden impor-nos.

ESTAMOS PORQUE SOMOS!!
SOMOS PORQUE QUEREMOS.....
:...PORQUE NOS GOSTA E NOS DA A GANA.

CONTRA A NORMA HETEROSEXUAL
LIBERDADE SEXUAL!!!

Por qué celebramos

Durante quince séculos a igrexa definiu a homosexualidade coma un crime nefando, maldición só purificable polo lume.

A revolución francesa impediu que a homosexualidade seguira a ser un pecado mortal, pasou a ser considerada unha enfermidade á que se tentaba buscar solución mediante tratamentos psiquiátricos.

Xa no século XX o totalitarismo nazi e o estalinismo tentaron liquidar a liberdade sexual. O fascismo encerra aos homosexuais en campos de concentración e gasifica-os. A purificación moral e a saúde biolóxica necesita-o. O estalinismo condena-os a penas entre tres e oito anos de prisión e obriga-os ao ostracismo social.

O franquismo enfrenta-os coa "Lei de perigosidade social", e os seus establecementos de rehabilitación, que son campos de concentración camuflados.

O MacCarthismo, coa súa caza de bruxas, "só" consegue que os despidan dos seus traballos e os encerran en ghettos.

Os adxetivos aplicados neste século son numerosos: pecadores, dixerados, delinquentes, invertidos, sociais, anormais, enfermos, decadentes, corruptos, inmaduros, etc.

Na década dos 60 producen-se acontecementos claves e de repercusión mundial:

* Proceso descolonizador en África.

* Kennedy é elexido presidente dos Estados Unidos, e novos aires chegan a este país. E asesinado en 1963.

* Constrúese o muro de Berlín.

* Hai unha revolución musical, xurden grupos tan emblemáticos como The Beatles e Rolling Stones.

Produce-se un rexurdimento do movemento feminista, no que se cuestiona a familia patriarcal e os roles sexuais.

* Os conflitos raciais estenden-se nos Estados Uni-

dos. A poboación negra loita polos seus dereitos e por unha mellora nas súas condicións de vida.

* Xurde e desenrola-se o movemento Hippy, revolución pacífica na que se rechaza a violencia e reivindícase o amor libre.

* Novo fraso, traumático e decisivo do exército norteamericano en Vietnam.

* Xurde nos Estados Unidos unha nova esquerda.

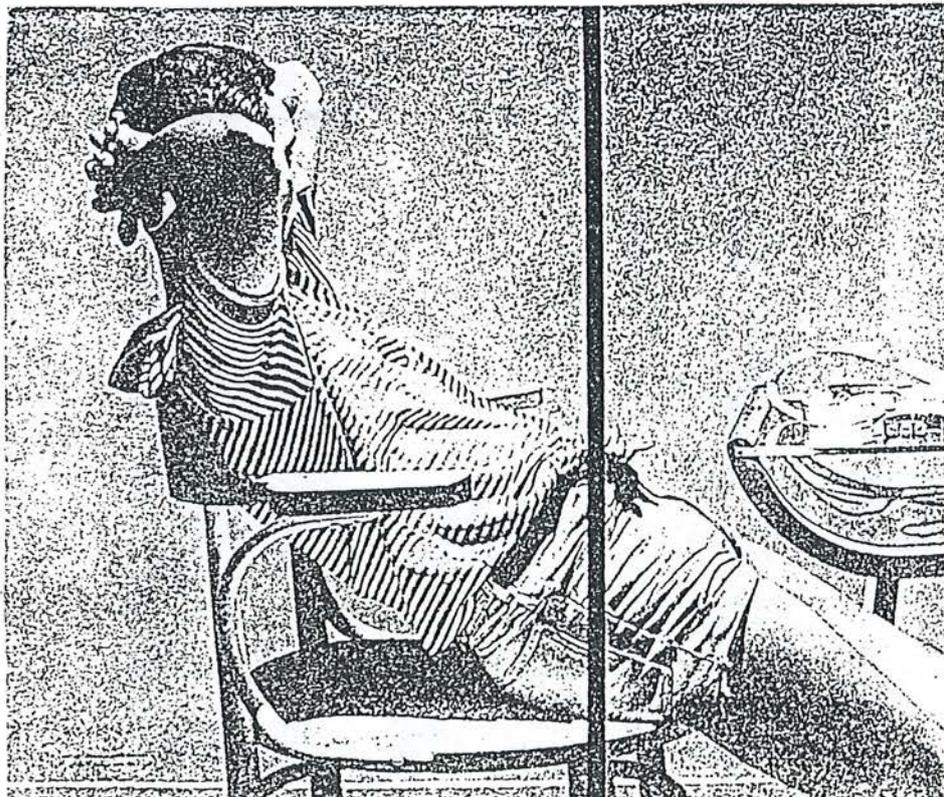
* Maio do 68 en Francia. O que comezou como movemento estudiantil, pola reforma do sistema educativo, converte-se nun movemento revolucionario que cuestiona o ordenamento social existente e propugna o seu cambio, e ao que se lle unen outros colectivos de obreiros, intelectuais, etc.

* Chega-se á lua, explóran-se novas fronteiras físicas.

* Dominación e represión a dúas bandas. Os Estados Unidos fracasan no seu intento de invadir Cuba e a bloquean política e economicamente. Os Soviéticos invaden Praga.

* Aparece o informe Kinsey sobre a sexualidade.

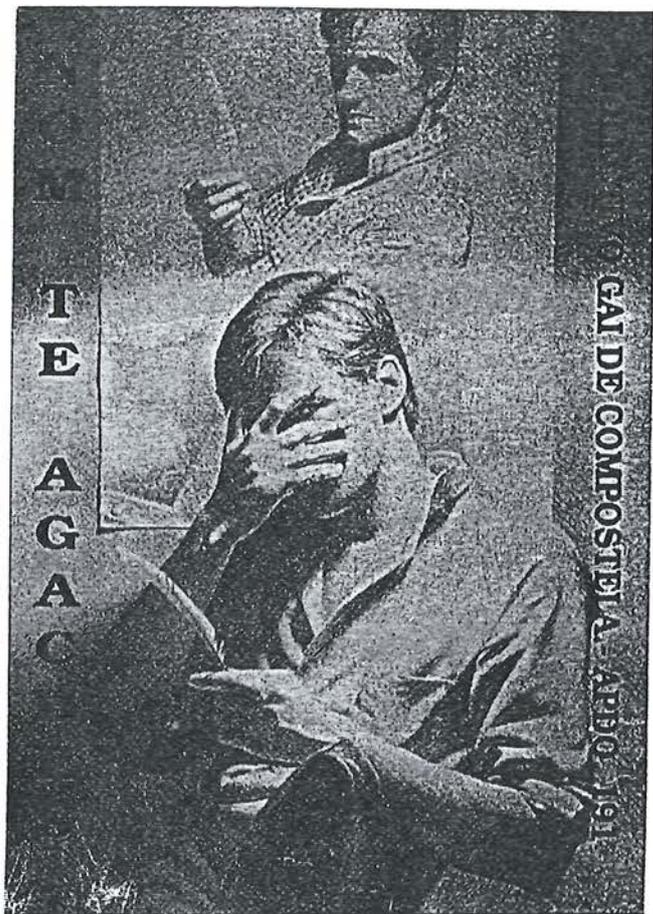
* Os homosexuais comezan a definir-se a partir de si mesmos. Sintense marxinados pola sociedade, que

necesita excluí-los das súas estruturas. Representan a negación da tradicional familia patriarcal monogámica, aceptada incluso nos países socialistas. Unha sociedade sen prexuízos representa a liberdade total e a negación de calquer tipo de xerarquías.

XUÑO DE 1969.- Ghetto Gai de Greenwich Village, Nova York. No Stonewall, un dos bares máis coñecidos, sito na rúa Christopher, irrumpe a policía coa escusa de que non ten permiso para servir bebidas alcohólicas. Traen unha orde de clausura. Produce-se un enfrentamento entre os gais e os "cerdos" (policías). Hai varias detencións. Un dos detidos é latinoamericano, inmigrante clandestino sen documentación. Na comisaría tira-se pola fiestra e ensartase nunha lanza da verxa. Morre.

Comezan a circular panfletos, hai concentracións, mitines. Todos os centros gais son ocupados polos "cerdos". Os conflitos duraron tres días. Aquí nace o GAY LIBERATION FRONT (Frente de Liberación Gai), primer grupo destas características no mundo, e as expresións GAY POWER (poder gai) e GAY LEFTIST (esquerdas de ledicia).

T
E
A
G
A
C

GAI DE COMPOSTELA ABRIL 1991

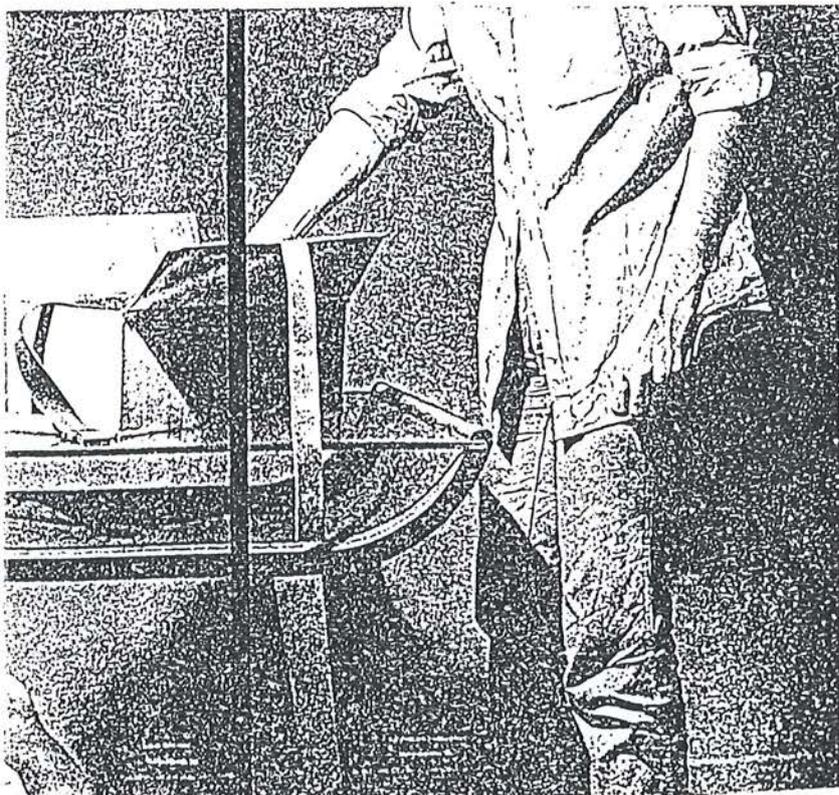
O sucedido en Nova York, como unha sinal recorre o mundo. Xurden movementos e grupos en Canada, Europa occidental, Sudamérica, Xapón, Australia, etc.

En España aparece o primeiro grupo en Barcelona, a Agrupación Homosexual para la Igualdad de Sexos, AGHOIS.

No noso país xurde en 1977 o Frente de Liberación Homosexual Galego, FLHG, en Vigo.

A partir deste ano comeza a estruturarse unha ideoloxía liberacionista-revolucionaria que rechaza todo pacto coa sociedade que orixina a marxinación e opresión dos homosexuais. Deixan-se de utilizar os cauces legais.

O fenómeno universalízase, a reivindicación escapa de cárceres e manicomios, o ghetto xa non basta.

O TRIANGULO ROSA

Todos os presos do nazismo levaban cosidos na súa roupa un triángulo que, según a súa cor, indicaban o motivo da súa detención. Estes triángulos ían cosidos á esquerda sobre a camisa ou o capote, e á dereita sobre o pantalón.

As cores eran: amarelos para os xudeus, vermello para os políticos, rosa para os homosexuais, negro para os sociais, lila para os testemuños de Xehová, azul para os inmigrados, marrón para os xitanos e verde para os presos comúns.

O triángulo rosa era máis grande que os outros, para poder distinguí-los mellor ao lonxe, e os homosexuais, xunto cos xudeus e os xitanos, eran os que peores tratos recibían, castraban-os, sometían-os a todo tipo de experimentos médicos e eran torturados até a morte.

Podería-se pensar que se perseguía a homosexualidade por razóns morais, como elemento nocivo para as estruturas do estado. Pero lembremos que a ideoloxía nazi recoñecía o Estado en calidade de institución viril de base homosexual. A práctica do amor homosexual entre os SS e os SA era normal, pois criían que o amor entre dous homes era máis puro que entre home e muller.

Así, os rexeitados eran os "febles", os homosexuais disidentes cultos e sensibles, aos que internaban en campos de concentración "para reeduca-los e adapta-los a ocupacións máis úteis".

A reeducación levaba-se a cabo mediante "traballos duros e baixo difíceis condicións".

A situación das lesbianas era máis caótica, pois o lesbianismo converteu-se en algo masivo e incontrolado.

Contan-se por centenaes de miles os mortos homosexuais nos campos de concentración, algo do que hoxe se fala pouco.

ACTOS DO 28 DE XUÑO

Con motivo da celebración o 28 de xuño do "DIA INTERNACIONAL DA LIBERACION GAI E LESBIANA", o Colectivo Gai de Compostela fará algunha cousa:

- Ademais deste novo número do voceiro "S`homos" e a pegata que estará rulando por aí co lema "Nom te agaches", tamén hai outros actos.

- O xoves 25, ás 8 da tarde no Rua Nova, haberá Tertúlia co título "Por qué celebramos o 28 de xuño?".

- O sábado 27 faremos unha festa na Discoteca "Maycar". Estaremos alí a partires das 12 da noite.

- O domingo 28 haberá unha Concentración na Praza do Toral. Será ás 12 do mediodía.

- Pode que haxa algún acto mais, pero non adiantaremos nada, é unha sorpresa.

Colaboración

DEIXADÉ QUE SEXA ELA

O titular do xulgado de instrución de Molina de Segura autoriza a unha xove de dita lo calidade a trocar o nome de varón, co que figura inscrita no Rexistro Civil, por outro feminino, xa que se sente muller e semella se-lo.

O xuíz remíte-se aos informes médicos que din que "presenta mamas de carácter feminino e se lle practicou unha vaxinoplastia, extirpando-lle o aparato xenital masculino e procedendo á apertura dunha neovaxina.

A sentenza sinala que "esta modificación rexistral non supón unha equiparación absoluta ao sexo feminino para realizar determinados actos.

Entón, se esta muller quixera casar co seu mozo, podería face-lo ou non?

Qué é agora?

Ela non se sente home, xa nonten os atributos sexuais nos que se basean todos os dereitos e prepotencias dos individuos masculinos. Así ante a súa familia e amigos, ante ela mesma non é un home.

Como muller o único dereito que se lle recoñece é o do cambio de nome. Ante a xustiza e as diferentes institucións, ante a sociedade non é unha muller.

Temos un problema, problema no que nos atopamos todos e ao que non se lle ve unha pronta solución.

Eu son un homosexual, ela unha lesbiana, aquel un travestí, pero non somos homes ou mulleres, ou polo menos non somos homes ou mulleres tal e como a sociedade nos define. O caso desta rapaza de Molina é o problema de moitos de nós levado ao extremo.

Plantexado o problema, analicemos as posibles solucións.

Podería-se crear un terceiro grupo socio-sexual, e incluso converti-lo nun grupo de presión, que conseguiría certas melloras na situación, pero partindo das bases actuais, sería cambiar algo para que todo seguira igual.

Por outro lado significaría que a miña opción sexual, o feito de ser homosexual condiciona a miña vida e a miña posición na sociedade, o cal sucede na realidade, pero que non debería ser así.

Eu non votarei a un partido por ser gai, nin vestirei de rosa por ser gai, nin comerei isto ou aquilo por ser gai. O que faga será porque me gusta ou polo que penso, pero non pola opción sexual.

Este é o ponto fundamental. E indudabel, e calquera pode nota-lo, que existen unhas diferencias físicas entre home e muller. O que hai que destruír é o artificial edificio social que se erge sobre estas diferencias. Que esta diferenza de principio non se tras-

lade á xustiza, á educación, ao traballo, etc. Todos somos persoas, a pesar do noso sexo ou as nosas inclinacións sexuais, das nosas ideas ou os nosos gustos, do noso traballo ou a nosa riqueza. Mentres non comprendamos isto todos nós, penso que pouco conseguiremos. Dende logo o traballo é duro, trata-se nin mais nin menos de alcanzar unha utopía, pero se non o facemos nun día podemos-lo facer en dez anos ou en cen.

-DORIAN

da COFLHEE

A COFLHEE (Coordenadora de Frontes de Liberación Homosexual do Estado Español) está integrada por Grupos Gais de todo o Estado, entre eles o C.G.C. (Colectivo Gai de Compostela). Estas reunións facemo-las tres ou catro veces ao ano e serven para intercambiar ideas e informar do que está a pasar en cada país ou localidade.

A última COFLHEE fixo-se en Iruñea os días 6 e 7 de Xuño e trataron-se as seguintes cuestións:

O TRIBUNAL SUPREMO OPINA

"UN HECHO CONTRA LA MORAL Y LAS BUENAS COSTUMBRES", "CONTRA NATUR", "CONDUCTA REPUGNANTE". Estas son as calificacións que aparecen, con respecto á homosexualidade, nunha sentenza ditada o 15-11-91 pola Sá 2ª do Tribunal Supremo nun caso de prostitución masculina, da que foi ponente o maxistrado Justo Carrero Ramos.

Ainda que este tipo de sentencias (opinións persoais) son cada vez máis frecuentes non podemos permanecer impasibeis, polo que os Colectivos Gais estamos a levar a cabo unha campaña na que esiximos a apertura dun expediente disciplinario contra do Justo Carrero, así como a anulación das afirmacións vexatorias nesa sentenza.

Dita campaña cosiste na recollida de asinaturas, tanto a nivel popular como as de profesionais da maxistratura. Tamén presentou-se a correspondente protesta ante o Presidente do Consello Xeral do Poder Xudicial, Pascual Sala. Así como unha denuncia no xulgado contra o maxistrado Justo Carrero.

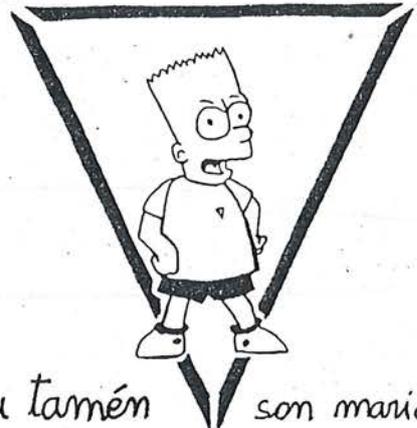
Esta é unha mostra máis de como funciona a Xustiza neste Estado.

DENUNCIA AS AGRESIONS

Ultimamente dan-se cada vez máis as agresións contra gais, lesbianas e travestis tanto por parte das Institucións (Tribunal Supremo, Lei Corcuera) como de empresas públicas (RENFE) ou privadas (Corte Inglés), así como de grupos neonazis (Skinheads). Polo que se chegou á conclusión de que era moi necesario facer unha campaña para que a xente denunciemos calquera tipo de agresión.

Cremos que é imprescindible denunciar publicamente e levar a cabo accións xudiciais contra toda clase de agresións. Sabemos que para moita xente isto lles úpon problemas, polo que os Colectivos Gais estamos dispostos a levar adiante calquera denuncia.

Ven falar connosco ainda que non queiras que se fagan accións contra as agresións que sufres. Seguro que servirá de axuda tanto para ti como para nós.

*eu tamén son maricallo,
qué pasa?*

Por outra banda hai que sinalar as agresións laborais que están a sufrir os travestis e prostitutas por parte da policía, a cal pide a documentación e fai as probas de alcolémia aos posibles clientes para que deixen de ir por eses lugares. Unha sutil maneira de sacarlles o traballo.

SOLIDARIEDADE

- Asinou-se un manifesto de solidariedade cos actos a celebrar na primeira quincena de xuño en Euskal Herria, co lema de "FAI ALGO POLA ECOLOXIA".

- Denunciou-se a situación dos presos e presas nos cárceres do Estado, así como amosou-se a nosa solidariedade cos actos reivindicativos levados a cabo para conseguir melloras nos mesmos.

- Participamos nunha comida de solidariedade organizada por S.O.S. Racismo.

Asemosmo participamos nos actos reivindicativos levados a cabo por unha Radio Livre de Iruñea, pechada por orde gubernativa.

COFLHEE

RENFE:
mejora tu tren de vida.

O Código de Incidencias nº 54 da empresa pública RENFE considera que "Delinquentes comúns, así como drogaditos, mendigos, homosexuais, prostitutas, obxectores, vagabundos punkies, entre outros" como "grupos de risco, identificar ou expulsar" porque deterioran a imaxe pública da empresa e perturban a tranquilidade dos viaxeiros.

A COFLHEE, Feministas, MOC e Mili KK denunciámos publicamente esta discriminación o pasado 2 de Abril. A existencia dun Código específico para os colectivos que non son do gusto de RENFE é un atentado contra a Declaración Universal dos Dereitos Humanos e contra o artigo 14 da Constitución española.

RENFE mostra unha posición am-

e recoñece a
sua existencia
desde 1990.

Esta res-
posta por par-
te de RENFE é
insuficiente
e esiximos:

- Que se
nos garanta
que este Código
ou outros
similares non
permanecen vi-
xentes en nen-
gún punto do
Estado español.

- Unha explicación sobre a uti-
lización real que se fixo do mesmo.

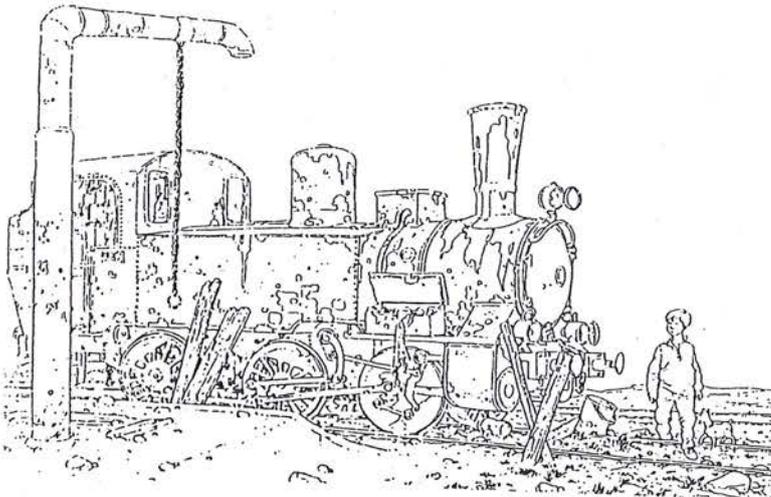
- Unha disculpa oficial e públi-
ca pola súa parte.

- A dimisión da presidenta de
RENFE, Mercé Sala.

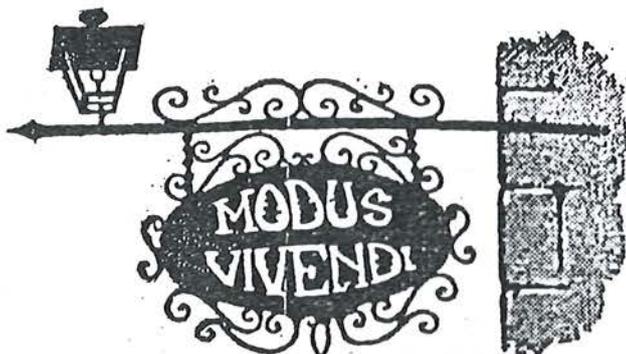
Hai que ter en conta que es-
te non é un caso aillado na em-
presa pública RENFE, lembremos
que a súa campaña "Viaxe en Pare-
lla" está dirixida só para hete-
rosexuais.

Na actualidade RENFE segue
a adoptar actitudes fascistas,
co despido do personal seroposi-
tivo, facendo test entre os
seus empregados e empregadas pa-
ra averiguar a súa opción sexual
así como retencións ilegais de
gais polo servizo de seguridade
da Empresa.

Mentras o fascismo reine en
RENFE, os gays seguiremos facendo
actos contra RENFE.

bigua e contraditoria sobre este
feito. Un mes despois de ter tido
presentada a denuncia, Mercé Sala,
presidenta de RENFE; excusa-se de-
cindo que o código non ten valor

Praza de Freixoo
COMPOSTELA

Borriquita
de Belén
SAN PELAYO, 22

As nosas tertulias

HOMOSEXUALIDADE E EXERCITO

O exército, como parte inseparable do Estado, nace tan pronto como as loitas de clases nas colectividades chegan a extremos perigosos para a propia estabilidade do Sistema Social. Desde o primeiro momento o Estado invocará para si o dereito ao exercicio da violencia e a concentrar os meios de destrución, a fin de "poñer orde" na Comunidade.

Ainda cando o exercicio da represión física configura-se como o seu rol principal e central, a institución militar reforza tamén a estrutura social, por meio da transmisión dos valores dominantes da sociedade capitalista e patriarcal.

O exército cumpre pois, un papel socializador, cuxa finalidade é reciclar e integrar-nos ainda mais dentro das xerarquias e valores da sociedade, e o que é peor, desde un punto de vista militar. Non podemos olvidar que a lexislación militar e o aparello militar son uns dos máximos xestores de poder en todas as sociedades, non só capitalistas.

Mediante o reclutamento forzoso durante un ano, sometese-nos a un réxime disciplinario, brutal; separando-nos neste tempo do noso entorno familiar, cultural, laboral, so-

cial, afectivo-sexual, etc., anulando todo espírito crítico, toda liberdade e dereitos máis fundamentais, a propia sexualidade; e inculcándonos valores tais como a disciplina, a sumisión, a xerarquización, a insolidariedade, a violencia, o machismo, a insensibilidade (sobre todo ante a morte)..., destruindo, en definitiva a capacidade de pensar, a propia PERSONALIDADE.

Con todo isto, perséguese a consecución de personas-robot, masculinas e heterosexuais, impondo para elo comportamentos considerados tipicamente masculinos: brusquedade, virilidade, rol de dominador e activo... e reprimindo todo signo de rasgos considerados femininos, afectividade, tenrura, sumisión...

O medo á homosexualidade fai cultivar o mito da virilidade, a "hombría", desde unha estereotipada estética masculina ("Pareceis mariconas" é unha consigna moi utilizada polos mandos).

Na educación militarista a homosexualidade non tén cabida, debido a que racha o esquema machista e heterosexista que eles sustentan e promoven, de aí o seu carácter tan homofóbico.

Ainda que a homosexualidade foi suprimida dentro do Código de Xustiza Militar, xa fai anos, introducíron sen embargo no réxime disciplinario interno dos Cuarteis unha disposición prohibindo "as relacións sexuais atentatorias contra o honor e a dignidade militar". Adivínade a qué tipo de relacións sexuais se refire.

Xa que o exército en xeral, e o servizo militar en particular, impiden unha transformación social, e,

+++++

Cine

LONGTIME COMPANIONS

(Compañeiros inseparabeis). Película norteamericana dirixida por Norman Rene, guión de Craig Lucas e interpretada nos seus papeis principais por Campbell Scott, Stephen Caffrey e Bruce Davison.

Argumento: Dous amigos, Willy e John, viaxan a Fire Island para atoparse con David e Sean. Alí, Willy namora-se de Fuzzy e coñece, a través dunha amiga a outra parella de homosexuais. Todos os personaxes menos a muller son homosexuais e verán-se implicados, como enfermos ou como acompañantes, no tema da SIDA.

A primeira vista podería parecer unha película "rosa", no sentido de ridiculizar ou moralizar sobre as relacións afectivas non establecidas socialmente como "decentes". Pero o director tivo moito coidado de non hipersexualizar (homosexualizar) a cinta e reflexar un mundo de relacións persoais universais. Fala-se do ligoteo, pero non é o toma central. Tamén se fala da solidariedade ante o sufrimento alíe e a tolerancia ante os diferentes. O problema xurde entre dúas persoas, son dous homes pero podería ser calquer outra parella.

Por outra banda, a película constitúe un profundo e rigoroso estudo da SIDA e a súa problemática social, médica e persoal, e, aínda que se centra no mundo homosexual, parte da base de que a SIDA non é unha enfermidade "de gais, drogas ou xente de vida disipada", non é un castigo divino nin un mal merecido, e sí ten que ver, e moito, coa xente "normal" e de vida pretendidamente decente.

Recomendo-vo-la.

FBC

por suposto unha plena liberación sexual, consideramos que é un deber cívico apoiar a loita antimilitarista que se está levando a cabo no Estado Español.

Nen o militarismo, nen a guerra, nen unha paz que nos oprima son compatíbeis coa loita de liberación gá polo carácter machista e homofóbico que conlevan, e por non contemplan a relación libre entre as persoas, os povos e as culturas.

Contactos

Todos os que queiran anunciar-se ou poñer-se en contacto con alguén (indícase referencia) escribide ao Apdo. 191 de Santiago de Compostela.

Ref.1.- Son rapaz de 21 anos, de Vigo, e condeseixo de facer novas amizades e algo máis. Busco un mozo de similares características ao que lle guste charlar, pasear e divertir-se.

Ref.2.- Jose, 28 anos. Busca amizade seria. Mandar teléfono.

Ref.3.- Se desexas relaxarte en compañía (bailando, xogando, dando masaxes...) podemos entender-nos. Participa.

GRUPOS GAIS DO ESTADO ESPAÑOL

COORDENADORA DE FRONTES DE LIBERACION HOMOSEXUAL
DO ESTADO ESPAÑOL (COFLHEE)

- * COLECTIVO GAI DE COMPOSTELA (CGC)
Apdo. 191. SANTIAGO DE COMPOSTELA
- * EHGAM
Apdo. 1667. 48080 BILBO
Apdo. 1632. 20080 DONOSTI
Apdo. 1157. 31080 IRUÑA
- * COGLES
Apdo. 713. 37080 SALAMANCA
- * COLLECTIU LAMBDA
Apdo. 1197. 46080 VALENCIA
- * COLECTIVO GAI DE AVILA
Apdo. 105. 05030 AVILA
- * FAGC-JAG
R/ Villarroel, 62 3r. 1a.
08011 BARCELONA
- * JOGAL
Apdo. 627. 02080 ALBACETE
- * RADICAL GAY
Apdo. 8294. 23080 MADRID
- * NO TE PRIVES
Apdo. 776. 30080 MURCIA

OUTRAS DIRECCIONS DE INTERES

- COMITES ANTISIDA
- * San Andrés, 115 2º Ext.
Tlf. 226167. A Coruña
- * Fonte de San Miguel, 2 Ba.
Tlf. 573401. Santiago
- * C/ Catedral, 3
Tlf. 244560. Lugo
- * R/ Mendez Nuñez, 11 Ba.
Tlf. 226607. Vigo.
- CENTRO XOVE DE ANTICONCEPCION E SEXUALIDADE
- * Rua Espiñeira, 10 Baixo
Tlf: 594252. SANTIAGO

